

Народився 17 вересня 1942 р. у с. Опори Дрогобицького району на Львівщині. Після школи працював робітником у Стрийському ГПУ. В 1967 р. із відзнакою закінчив нафтовий факультет ЛПІ. У 1972 р. В. С. Бойко захистив кандидатську, а в 1989 р. — докторську дисертацію.

Після закінчення вишу працював старшим лаборантом, асистентом, з 1970 р. — старшим викладачем, доцентом, із 1990 р. — професором ІФНТУНГу. Протягом 1973–1976 рр. був заступником декана газонафтопромислового факультету.

Наукова діяльність Василя Бойка присвячена дослідженню проблем вилучення нафти з неоднорідних колекторів родовищ. Він створив наукові основи та способи розробки нафтових родовищ, пов'язаних із тріщинувато-пористими покладами, технологію інтенсифікації роботи свердловин із використанням гранульованого магнію, розкрив механізм підвищення нафтогазовилучення із тріщинувато-пористих покладів шляхом регіонального і локального створення потоковирівнювальних бар'єрів. Учений вперше запропонував технології вибіркового керованого тампонування високопроникних тріщин тонкодисперсними системами в міжсвердловинному просторі нафтового пласта, внутрішньопластової і внутрішньосвердловинної інтенсифікації видобування нафти й ізоляції припливу пластової води з використанням суспензій різнодисперсних систем. Створив основи підземної гідрогазомеханіки припливу флюїдів до горизонтальних свердловин і розробки нафтових та газових родовищ із застосуванням сукупності вертикальних і горизонтальних свердловин.

В. С. Бойко заснував наукову школу з проблем інтенсифікації нафтогазовидобування. Розробки вченого запроваджені на багатьох родовищах України та в інших регіонах із великим технологічним і економічним ефектом. Василь Степанович також приділяє велику увагу проблем нафтогазової освіти.

Бойко Василь Степанович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у галузі
видобування нафти та газу,
розробки нафтових
і газових родовищ

Він є автором і співавтором понад 300 наукових праць, серед яких 63 книги (зокрема 37 підручників і навчальних посібників, 14 довідників, словників та енциклопедій), 23 патенти й авторські свідоцтва на винаходи. Під його керівництвом захищено три кандидатські і три докторські дисертації.

Василь Бойко — член Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка, Українського термінологічного товариства, двох спеціалізованих учених рад із присудження наукових ступенів, редколегій чотирьох фахових журналів, голова Івано-Франківського міського об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Г. Шевченка. Був членом Центральної комісії з розробки нафтових і газових родовищ.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ст., медалями «Будівничий України», «За заслуги перед Прикарпаттям», «Ветеран праці», «Винахідник СРСР», ВДНГ, відзнакою міського голови м. Івано-Франківська та іншими галузевими нагородами. Він — заслужений діяч науки і техніки України, лауреат премії УНГА.

Народився 10 березня 1933 р. у м. Борислав на Львівщині.

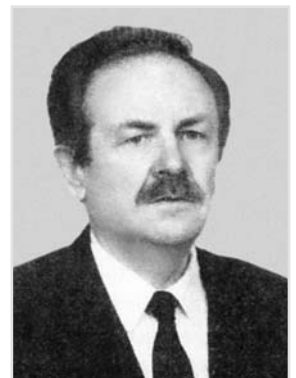
У 1950 р. став студентом ЛПІ. Після закінчення інституту протягом 1955–1956 рр. працював у НПУ «Аксаковнефть» (Башкирія).

Повернувшись до Борислава, Георгій Бойко обіймав посади гірничого майстра, головного геолога в озокеритовому управлінні. З 1959 р. навчався в аспірантурі ЛДУ ім. І. Франка, захистив кандидатську дисертацію «Мінералогія органічних утворень Прикарпаття». З 1964 р. Георгій Юхимович працював в ІГ і ГГК АН УРСР. Тут пройшов шлях старшого, провідного і головного наукового співробітника у відділах проблем глибинних флюїдів та геології нафти і газу.

У 1989 р. захистив докторську дисертацію «Глибинна будова літосфери та нафтогазоносність осадових басейнів».

Досліджуючи нафтогазоносні регіони світу, вчений дійшов висновку, що зони нафтогазонагромадження прив'язані до осадових товщ геоблоків, які характеризуються наявністю регіональних гравітаційних мінімумів. Останні вказують на місце глибинних осередків тектонічної активізації. Г. Ю. Бойко довів практичну інформативність оцінки перспектив нафтогазоносності за геотектонічними критеріями, котрі поєднують фактори рифтогенезу і нафтогенезу; запропонував новий метод регіонального і зонального прогнозу нафтогазоносності. На цій основі було зроблено оцінку перспектив нафтогазоносності конкретних об'єктів — Карпатського автохтона та девонських відкладів ДДЗ.

Георгій Юхимович визначив, що головна роль у формуванні нафтогазоносних провінцій належить рифтогенам і уперше виділив таку структуру в основі Передкарпатського прогину. Брав участь у створенні геологогеофізичної і геохімічної моделей формування Карпатської нафтогазоносної провінції. В її межах він відкрив жильну форму покладів нафти і газу. За ви-

Бойко Георгій Юхимович

Доктор геолого-мінералогічних
наук, академік УНГА,
фахівець у сфері
геології нафти і газу

нахід «Жильна форма залягання нафти» ім'я науковця було занесене до книги «Історія НАН».

Результати фундаментальних досліджень вченого висвітлені в його монографіях «Перетворення глибинної нафти в умовах земної кори», «Зональність у нафтогазонакопиченні» (рос.), «Прогнозування нафтогазоносності за генетичними показниками» (рос.), «Тектогенез і нафтогазоносність осадових басейнів» (рос.), «Геодинаміка та нафтогазоносність Арктики» (у співавт., рос.), майже 200 статтях, винаходах. Він також підготував численні науково-популярні статті про історію розвитку нафтопромислових робіт у Галичині. Теоретичні розробки Г. Ю. Бойка використані при опрацюванні багатьох науково-практичних рекомендацій для пошуків нафти і газу в Україні та Росії.

Був членом НТШ, товариства української мови «Просвіта». Займався викладацькою діяльністю, керував підготовкою аспірантів і здобувачів, очолював ДЕК у ЛДУ ім. І. Франка.

Помер 19 липня 2002 р.